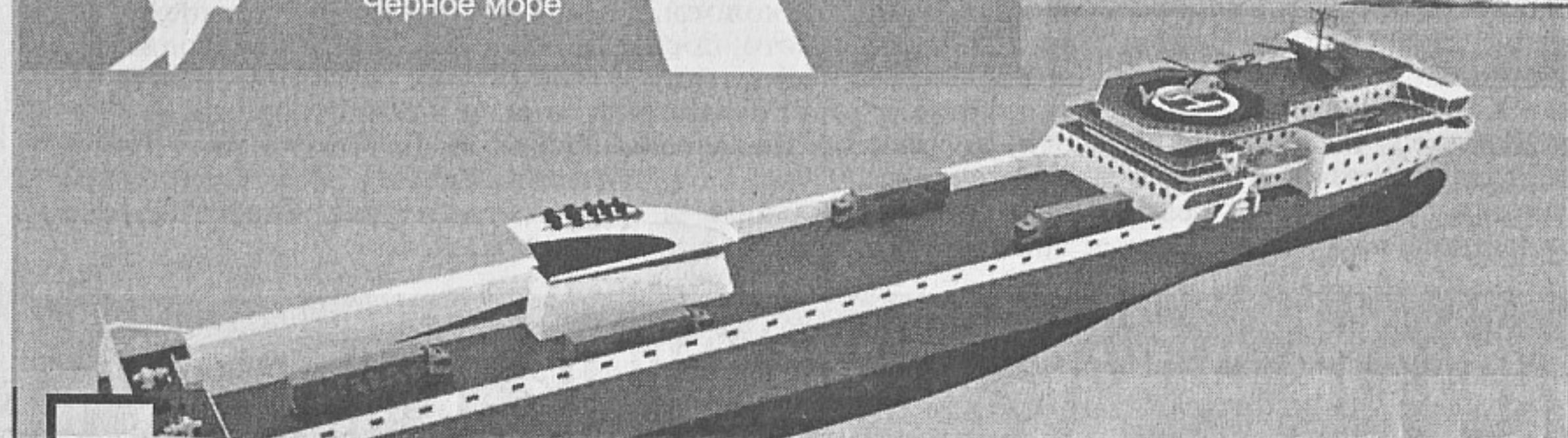

Авангард

Линията Порт - Кавказ - Варна

Радост на надежда морското развитие на Бургас

Ярослав Коюмджиев
Военен кореспондент

Преди десетина години от Бургас тръгваха 3 ро-ро кораба с леки автомобили, камиони и пасажери за Грузия и Русия. После остана единствен „Средец“, с който едва не потънахме през ноември 2009 г., когато пред Бургас ни удири 8-9-балова буря откъм Украйна и само смелостта на капитана Мони Монев и хладнокръвнието на сработения бургаски екипаж спаси кораба и за съжаление само двата тира и двете леки коли в него тогава (обикновено корабът поемаше по 80 тира и 160 леки коли). Едва успявайки да завърти кораба на 90 градуса, за да може да шурмува бурята, докато утихне (единственият вариант за спасение, защото ро-ро корабите са класически нестабилни – имат 6-7 метра газене под вода и надводен корпус от поне 20-25 метра, който е лесен за обръщане) капитан Мони Монев с помощта на своите знания, а вероятно и на Господ, успя да завърти кораба перпендикулярно на 90 градуса и да започне да шурмува вълните на бурята. Естествено целият екипаж и пътниците със спасителни жилетки бяхме веднага качени на най-горната палуба, за да успеем при евентуално потъване на кораба да се опитаме да се спасим с лодка или само с жилетките.. Макар че при ноемврийските температури тогава около нулата едва ли някой от нас щеше да оцелее дълго във водата на 50-100 кило-

метра от родния български бряг. При почти никаква военна и държавна спасителна сила по море на моята България.

Капитан Мони Монев успя. След два дена штурмуване на бурята и стигане почти до Севастопол, за да може морето да се успокои. Тогава отново завой и към Бургас – пристигнахме уморени от битката за живот, но щастливи.

И днес срещам капитан Монев по бургаските улици. Винаги усмихнат, лъчезарен, пълен с енергия. Готов да се пошегува, но и да се бори с морските стихии. Само че вече 5-6 години корабна линия Бургас – Поти – Новоросийск и обратно няма. Не защото не е рентабилна. Грузинците, както и преди се зъбеха на Русия, така и с новото си ръководство продължават. Новият президент на Грузия Георгий Маргвелашвили, който встъпи в длъжност на 17 ноември 2013 година, обеща, че от страна на Тбилиси няма да има агресия по отношение на Русия, че Грузия ще бъде конструктивна и ще продължи процес на подобряване на отношенията, но само ако Русия се откаже от признаването на двете бивши грузински автономни републики Абхазия и Южна Осетия. Дипломатическите отношения между Москва и Тбилиси ще бъдат възстановени само и единствено ако Русия деокупира бившите грузински автономии Абхазия и Южна Осетия – заяви грузинският външен министър Майя Панджикидзе. „За Грузия е пожелателно възстановяването на

дипломатическите отношения с Русия, но за това ние подразбираме две неща – първо, деокупация на страната ни и второ – отказ от признаване независимостта на Абхазия и Южна Осетия. Следователно, в случай на изпълнение на тези две условия ние ще възстановим дипломатическите си отношения с Русия.“ – каза Панджикидзе.

Значи атовете и магаретата продължават да се ритат. Естествено велика и силна като чистокръвен жребец е голямата наша Русия, а малката, разнородна (Грузия се дели на много народности...) и слаба Грузия се зъби на великия си съсед. А ние, бургазлии, спим, успокоявани от варненския министър на транспорта. Щеше да има в Бургас ИАРА. Дойде варненецът и ИАРА-та отиде във Варна. Щеше Бургас да е най-красивият град за живееене, ама скоро и паметникът на Альоша може някой да събори, защото не му стига интелектуалният багаж и мозък. Това че армията ни е унищожена от много некадърни правителства и по косвена поръчка на САЩ, знае и детето от детската градина. Това че американците не ни смятат за бели хора и нормални същества, също го знаем всички. Това че има десетина български хрантунци на американската маса на държавния им департамент по грантове и програми – не е трудно да се разбере.

И за какво трябва да им се усмихваме на тези, които са създадени от отрепките на общество-

то преди 200-300 години? Знае се, че в новите земи на Америка испанци и англичани са заселвали своите престъпници и просящи, за да се отърват от тях. Те пък от своя страна, защото били калпави и крадливи, избивали местното население от индианци, за да им откраднат създаденото. Е, и на тия наследници на прошляци и престъпници ли трябва да козируваме и учим загубения им английски език. В българската армия, в която повече се държи на знанието на английски по никакъв Щанаг, вместо да се стреля, бяга и отработва на български, създаден от гордите Кирил и Методий, не може да се очаква нищо хубаво. Защото оръжие само се продава от МО, а ново не се купува (освен джипове „Мерцедес“ и „Хамър“ за шефовете). И редници и матроси заприличват на Крали-Марковци, но в лошия смисъл на думата – по 100-140 - килограмови.

Армията зле, бизнесът крета, голямо пристанище като бургаското изпуска златоносни линии, които навремето са хранели стотици бургазлии, корабостроители и затварят. Именно за линията Бургас – Поти – Новоросийск отново ми е думата. Говорил съм със светника на кмета на Новоросийск господин Синяговски и имам уверение, че желание от тягна страна за възстановяването ѝ има. Говорих преди половин година с областния управител на Бургас господин Павел Маринов и той изрази готовност за работа в това направление. Бургаското

пристанище се управлява от три мастити собственици – държавата чрез централното ни пристанище, господин Кирил Домуслиев чрез концесия на пристанищата „Запад“ и „Насипни товари“ и госпожа Цветелина Бориславова чрез закупеното рибно пристанище.

Господа и дами, нека седнем и веднъж в името на Бургас да се реши кардинално разкриването на Ро-Ро линия Бургас – Поти – Новоросийск за откриването на нови работни места в Бургас. Разбирам, че за вас може би Варна е по-удобна, тъй като от Варна 3 кораба (руските „Авантгард“ и „Славянин“ и българският „Варна“) пътуват до порт Кавказ и бизнес има за всички. Дори руска фирма строи нов кораб (голям и функционален от снимка 1-2) за варненската линия.

Но да не забравяме, че в Бургас свършва магистралата от София, свързваща Европейския съюз с Коридор №8. А там от другата страна на Черно море са голямата Русия и още по-голяма Азия... Да завоюваме тези пазари всички ние тук, в Бургас, в името на бургаските граждани. А живещите няколко десетки хиляди руски граждани биха получили и по-лесен начин да посещават домовете си у нас с личните си мощни автомобили. Това би увеличило консумацията на горива относно тук, при нас, и много, друго...

В този следновогодишен 3 януари дайте малко надежда на Бургас и бургаските трудещи се. В името на България.